

Foaie de duminică

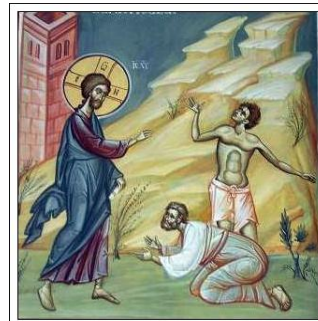
Anul VII nr. 11 (322)

18 Martie 2018

Duminica a IV-a din Post

(Vindecarea fiului lunatic)

www.parohiamartisor.ro

„Și l-a răspuns Lui unul din mulțime: **Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine. Și l-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a zguduit pe copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând. Și l-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din pruncie. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: **Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.** Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, **Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el!** Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a sculat în picioare. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim? El le-a zis: **Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post.** Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că **Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.** (Marcu 9, 17-32)**

Cine altul afară de Dumnezeu putea să își impună cu atâta autoritate propriul eu în fața unui duh mut și surd? Cine altul ar putea, ca unul care are putere, să ceară unui duh mut și surd să iasă din locașul lui și să nu mai intre în el niciodată, dacă nu ar avea putere absolută asupra duhurilor necurate? **"Ieși din el și să nu mai intri în el!"**

Cum deci ar putea un duh mut și surd să audă glasul Domnului, dacă sunetul lui nu ar mișca și nu ar înfricoșa toată firea? Dacă toate, cele văzute și cele nevăzute, nu ar simți **puterea care zace în glasul Mântuitorului?**

Cuvintele Acestuia sunt atât de puternice, atât de mari și atât de străine ieșite din comun și rostite cu atâta autoritate stăpânească, încât puteau ieși numai din buzele Dumnezeului - om. Caracterul, înălțimea cuvintelor sunt astfel, încât se potrivesc numai lui Dumnezeu. Prin aceste cuvinte Domnul nostru Iisus **Hristos a arătat în mod deosebit dumnezeirea Sa tănuțită în El** și a descoperit limpede dumnezeiasca atotputernicie și atotcunoștința. Prin aceste cuvinte Mântuitorul a descoperit trei proprietăți dumnezeiești: **Mai întâi, atotcunoștința**, fiindcă a recunoscut duhul mut și surd și îl numește după caracteristicile lui: **Duh Mut și surd. În al doilea rând, domnia sau stăpânia Lui**, fiindcă poruncește ca un stăpân cu putere și autoritate: **Eu îți poruncesc ție. Și în al treilea rând, atotputernicia Lui: Ieși din el și niciodată să nu mai intri în el!** Îl recunoaște, îl cheamă pe nume, îi poruncește și îi interzice și îndată vorbelor le urmează faptele. Iar "duhul mut și surd" aude cuvintele Domnului și Stăpânului, recunoaște glasul cel stăpânesc, se înfricoșează și se cutremură, ascultă și iese afară și fuge pentru a nu se mai întoarce la locul sălășluirii lui niciodată. Ce faptă ieșită din comun! Ce lucrare întemeietoare! Faptă cu adevărat dumnezeiască! Oare ce impresie a făcut pentru iudeii adunați acolo, pentru mulțimea ce alerga de pretutindeni? Se vede că nici una! Fiindcă împotriva acestei stări de lucruri mai cu seamă Domnul a muștrat pe iudei ca neam necredincios și desfrânat și a amenințat că nu îi va răbda mai mult pe ei: **O, neam necredincios și desfrânat, până când voi fi cu voi, până când vă voi răbda?** (Mt. 17:17)

Da, nu a făcut nici o impresie, ca și cu celelalte semne și minuni, cum istorisește Sfântul Evanghelist Ioan: **După ce a făcut atât de multe semne înaintea lor, nu au crezut în El**, ca să se împlinescă cuvântul lui Isaia, care zice: **"Cine va crede ceea ce noi am auzit și brațul Domnului cui se va descoperi?"** (Îs. 53:1)

Pentru aceea nu puteau crede, fiindcă iarăși zice Isaia: **A orbit ochii lor și a împietrit inimile lor ca să nu vadă cu ochii lor și cu inima să înțeleagă, că nu cumva să se întoarcă ei și Eu să îi vindec** (Îs. 6:9-10). Acestea le-a zis Isaia când a văzut slava Lui (Îs. 6:1) și când a grăit despre El (În 12:37-41), fiindcă **păcatul a orbit ochii lor și a împietrit inima lor ca să nu vadă și să nu înțeleagă, să se întoarcă și să se vindece.**

Cu adevărat, ce înfricoșată auzire! Dumnezeu pentru păcate a urgisit pe poporul Lui iubit și a orbit ochii cugetului și a împietrit inimile păcătoșilor, ca să nu fie auzit glasul Lui, care de multe ori i-a chemat, **ca să rămână până în sfârșit în răutățile lor** și să nu se vindece prin recunoașterea Mântuitorului, **ca să primească pedeapsa cuvenită pentru faptele lor.**

Domnul i-a răbdat, i-a cercetat, i-a rugat, iar ei au auzit, s-au depărtat de El și au rămas în păcatele lor. Așadar tot în păcate vor muri. Cu adevărat, **frați creștini, de vreme ce nu l-a cruțat pe poporul Lui ales, care nu a ascultat, pe noi cum ne va cruta?** Dacă nu a cruțat măslinul cel bun (Rom. 11:24), care n-a reușit să dea roadă, cum va cruța pe măslinul sălbatic (Rom. 11:17,24.), altoit, dacă el nu își va da rodul lui?

Dacă un asemenea pericol îi amenință pe toți cei ce lucrează păcatul, să pătimească orbirea minții și să își împietrească mintea și inima, astfel încât nici caracterul dumnezeiesc al faptelor Mântuitorului să nu îi îndrepte, nici să înțeleagă puterea și dumnezeiasca energie, care îi cheamă pe ei, și să rămână nevindecați suferind și fiind condamnați la moarte, pentru aceasta vorbim despre **necesitatea absolută a mărturisirii, ca singurul mijloc de vindecare și de mântuire a sufletului bolnav.**

Sfântul Nectarie din Eghina - www.crestinortodox.ro

Duminica a IV-a din Sfântul și Marele Post al Paștilor este unită cu *pomenirea Sfântului Ioan Scărarul*. În cartea sa numită *Scara virtuților sau Scara Paradisului* ne arată cum trebuie să ne eliberăm de patimi și să dobândim virtuțile.

Pocăinta, smerenia, lacrimile și toate nevointele de care se face pomenire în Scara Sfântului Ioan au ca scop curățirea noastră de patimi și creșterea noastră în virtuți, în iubire smerită față de Dumnezeu și față de oameni. Aceste virtuți sunt adunate în suflet ca *flori de lumină pentru a le oferi Mântuitorului Iisus Hristos în lumina Sfințelor Paști. Sfântul Ioan Scărarul, dascăl al rugăciunii, al postirii și al pocăinței*, este nu numai laudat în cântările Utreniei acestei duminici, ci este și *invocat să se roage pentru noi*. Prin urmare, el este nu numai un model sau o icoană duhovnicească, ci și *un rugător pentru noi*. De aceea, noi ne rugăm Sfântului Ioan Scărarul să ne ajute să ne vindecăm de patimi și să dobândim virtutea iubirii smerite și milostive, spre slava Preasfintei Treimi și mântuirea noastră. Amin! † Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

În Duminica a patra din Postul Mare Biserica noastră îl prăznuiește pe Sf.Ioan, cel ce a scris Scara. Sfântul Ioan ne arată scara virtuților pe care omul se poate urca la cer.

Vechii iconari din răsăritul ortodox au fost atât de pătrunși de învățătura Scării, încât au ilustrat-o inspirat în numeroase icoane, fresce și gravuri. La noi o întâlnim mai ales în Moldova la: Dobrovăț, Râșca, Sucevița, Sf. Ilie-Suceva, Cetățuia-Iași, dar o vedem și în Țara Românească la Hurezi.

Zugravii Suceviței au realizat cea mai amplă interpretare a Scării virtuților din întreaga iconografie românească.

Plasată în centrul fațadei de nord și chiar pe axul intrării principale în incinta mănăstirii, ea atrage imediat privirile, vizând importanța întâlnirii cu Sfântul Ioan și cu Scara sa. **Numai la Sucevița, între ultimile trepte ale scării, apare o distanță nefirească de mare care o face aproape imposibil de urcat.** Și întrucât acest detaliu are un scop foarte precis, în chiar acest interval (dintre treptele cu pricina) iconarii l-au zugrăvit pe **unul dintre asceți căzut și atârnat de scară cu capul în jos.**

Luând aminte la cele de mai sus este firesc să ne întrebăm: *e cu puțință ca cineva care a parcurs 29 dintre treptele Scării (și deci tot atâtea virtuți) să piardă cetățenia raiului pentru că nu a reușit să urce doar o singură treaptă?* Care e această treaptă decisivă și **ce vor să ne învețe iconarii?** Din Scara Sfântului Ioan știm că **treapta cea mai de sus (a 30-a) este a dumnezeieștii iubiri.** Deci aceasta îi mai lipsea nefericitului ascet. El nu a mai putut „păși” pe ea pentru a intra în Împărăția Cerurilor deoarece, zice **Sfântul Maxim** Mărturisitorul: **"Toată asceza care nu are iubire este străină de Dumnezeu!"**.

Prin urmare, chiar dacă aș urca toate cele 29 de trepte, sau, cu alte cuvinte spus, chiar *"de aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă răsunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de-aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de-aș împărți toată averea mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește"* (1 Co 13, 8). **Aceasta este învățătura de taină pe care ne-au descoperit-o genialii iconari ai Suceviței,** care, împreună cu Sfântul **Ioan Scărarul, ne îndeamnă pe toți:** „Suiți-vă, fraților, suiți-vă, punând suișuri în inimile voastre și luând aminte la proorocul care zice: «Veniți să ne suim în muntele Domnului, în casa Dumnezeului nostru, care ne face picioarele noastre ca ale cerbului și ne pune întru lucruri înalte ca să biruim întru calea lui» (cf. Isaia 2, 3). Alergați, rogu-vă, cu cel ce zice: «Să ne sârguim până ce vom ajunge toți la împreunarea credinței și a cunoștinței lui Dumnezeu, la starea de bărbat desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos» (Efeseni 4, 13), care a fost **botezat în cel de al treizecilea an al vieții sale văzute și care a urcat pe cea de-a treizecea treaptă a scării celei duhovnicești, căci Dumnezeu este iubirea**" (Sf. Ioan Scărarul).

DENIA CANONULUI CEL MARE: Situată în centrul celor 40 de zile ale Postului Mare, Denia Canonului Mare urmărește să-l **ajute pe om să-și conștientizeze tragismul condiției** contrare în care se găsește prin păcat și să-i întărească hotărârea și lupta de întoarcere la condiția conformă naturii dinainte de cădere, cum a fost făcută desăvârșită în Hristos.

Trebuie să avem în vedere faptul că **Marele Canon al Sf.Andrei** Criteanul nu e un text catehetic pentru analiză și exegeză. El **este un act liturgic și e destinat să aducă aminte de starea din care a căzut omul** pentru ca tot credinciosul să conștientizeze tragismul în care se găsește acum și să primească putere pentru lupta pocăinței... Canonul Mare reprezintă ca act liturgic, **o trăire și aplicare concretă a acestei învățături.** Pe de altă parte, el ajută hotărâtor la înțelegerea deplină a învățăturii dogmatice, de vreme ce în concepția ortodoxă **cunoașterea se dobândește în chip fundamental prin trăire.**

Influențați de doctrina occidentală despre păcatul original, situăm de obicei păcatul în cadre juridice. Îl considerăm ca o neascultare față de poruncile lui Dumnezeu, iar urmările lui drept pedepse ale lui Dumnezeu. Însă pentru tradiția biblică și patristică ortodoxă, cadrele păcatului strămoșesc și ale fiecărui păcat sunt în principal naturale. **Când omul își închide ochii dinaintea luminii, se găsește în întuneric. Când își pierde centrul, se dezorganizează. Când se îndepărtează de viață, moare.** Poruncile lui Dumnezeu nu sunt amenințări ale unei pedepse de la o autoritate aflată în afara omului. Ele circumscriu integritatea existenței umane. **Boala, durerea, moartea, care urmează călcării legilor sănătății nu sunt pedepse care vin de la niște legi, ci reprezintă consecințele naturale ale călcării (poruncii).** Creatorul răului nu este Dumnezeu, ci omul. Acest adevăr are o semnificație fundamentală. Fiindcă astfel păcătosul se plasează înaintea lui Dumnezeu nu căutând răspunderi, ci ca responsabil, iar **calea pocăinței rămâne deschisă.** Iubitorul de oameni, Dumnezeu, nu abandonează în nici un caz făptura Sa. Omul a fost și e chemat să se întoarcă. Această întoarcere, **strămutarea în spațiul lui Dumnezeu** care aduce, odată cu însănătoșirea, restaurarea și prefacerea existenței umane, constituie nucleul pocăinței și conținutul întregii lupte spirituale – și a **luptei pe care o duce credinciosul la săvârșirea Canonului Mare.** Panayottis Nellas

INVITAȚIE : Parohia “Înălțarea Domnului” ne invită, **duminică, 25 Martie 2018, orele 17.00,** la Sf.Maslu de obște (paroh preot **Florin Voineag**) (în spate Mega Image/Poșta de la Big)

Programul săptămânii 18 martie 2018 – 25 martie 2018

Duminică	18 martie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea fiului lunatic) – Pr.Ticu
Duminică	18 martie	17 - 19	- SF.MASLU de obște la parohia Sf.Cuv.Parascheva (Str.Sldt.Mincă Dumitru)
Luni	19 martie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Martți	20 martie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	21 martie	8.30 - 10	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Miercuri	21 martie	17 – 20	- Denia Canonului cel Mare
Joi	22 martie		
Vineri	23 martie	8 - 10	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite – Pr.Ticu
Vineri	23 martie	10 - 12	- Taina SF.MASLU
Vineri	23 martie	17 - 20	- Denia Acatistului Bunei Vestiri
Sâmbătă	24 martie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
Sâmbătă	24 martie	17 - 19	- Vecernia Bunei Vestiri și Litia – Pr.Dragoș
Duminică	25 martie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica Sf.Maria Egipteanca și Buna Vestire) – Pr.Dragoș
Duminică	25 martie	17 - 19	- SF.MASLU de obște la parohia Înălțarea Domnului (Pr.Florin Voineag)